

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Ципіна Дениса Леонідовича про офіційне тлумачення положень частини третьої статті 62 Конституції України, частини шостої статті 234 і частини третьої статті 236 Кримінально-процесуального кодексу України

м. К и ї в
15 лютого 2007 року
№ 16-у/2007

Справа № 2-17/2007

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Домбровського Івана Петровича – головуєчий,
Бринцева Василя Дмитровича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Джуня В'ячеслава Васильовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Мачужак Ярослави Василівни – суддя-доповідач,
Стецюка Петра Богдановича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Ципіна Дениса Леонідовича щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 62 Конституції України, частини шостої статті 234 і частини третьої статті 236 Кримінально-процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Мачужак Я.В. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – громадянин Ципін Денис Леонідович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 62 Конституції України, частини шостої статті 234 і частини третьої статті 236 Кримінально-процесуального кодексу України (далі – КПК України).

Зазначеними положеннями передбачено: обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях; усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь (частина третя статті 62 Конституції України); скарги на дії слідчого та прокурора розглядаються судом першої інстанції при попередньому розгляді справи або при розгляді її по суті (частина шоста статті 234, частина третя статті 236 КПК України).

Автор звернення просить дати роз'яснення:

– чи має право суд без попередньої перевірки законності одержання доказів у кримінальній справі вивчати їх зміст і досліджувати в суді, якщо одна із сторін заявляє про незаконність одержання таких доказів;

– чи зобов'язаний суд розглядати по суті скарги на незаконність дій слідчого і прокурора про отримання і використання недопустимих доказів до фактичного їх вивчення в суді;

– чи зобов'язаний суд вилучати із справи і не досліджувати в суді докази, одержані незаконним шляхом.

2. Як вбачається з матеріалів справи, громадянину Ципіну Д.Л. пред'явлено обвинувачення у вчиненні злочину, передбаченого частиною четвертою статті 189 Кримінального кодексу України, якою встановлено кримінальну відповідальність за вимагання, що завдало шкоди в особливо великих розмірах.

Під час розгляду кримінальної справи за обвинуваченням Ципіна Д.Л. у судовому засіданні Печерський районний суд міста

Києва встановив, що органом досудового слідства допущено істотну неповноту, порушено вимоги КПК України щодо оформлення доказів, проведення експертизи тощо. З цих мотивів постановою Печерського районного суду міста Києва від 24 березня 2006 року кримінальну справу направлено прокурору міста Києва для організації додаткового розслідування.

За апеляцією прокурора апеляційний суд міста Києва ухвалою від 22 червня 2006 року скасував зазначену постанову, ухваливши кримінальну справу щодо Ципіна Д.Л. повернути на новий судовий розгляд місцевому суду в іншому складі суду.

Заявник вважає, що обвинувачення у вчиненні ним злочину ґрунтується на доказах, одержаних незаконним шляхом, а невилучення Печерським районним судом міста Києва цих доказів на стадії попереднього розгляду справи при вирішенні скарг на дії слідчого і прокурора призвело до порушення судом його прав як обвинуваченого і позбавило його ефективного захисту своїх прав від незаконних дій слідчого і прокурора.

Необхідність в офіційному тлумаченні положень частини третьої статті 62 Конституції України, частини шостої статті 234 і частини третьої статті 236 КПК України Ципін Д.Л. обґрунтовує неоднозначним застосуванням цих положень судом першої інстанції.

3. Перша колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 8 лютого 2007 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України".

4. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

Відповідно до Закону України "Про Конституційний Суд України" у конституційному зверненні обов'язково має зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

5. Аналіз конституційного звернення та долучених до нього матеріалів свідчить, що автор клопотання не навів обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень частини третьої статті 62 Конституції України, частини шостої статті 234 і частини третьої статті 236 КПК України.

Порушені Ципіним Д.Л. питання щодо офіційного тлумачення зазначених положень Конституції України і КПК України фактично стосуються необхідності надання рекомендацій щодо процесуального порядку застосування судами цих норм у конкретних справах, а також оцінки судами законності дій органів дізнання і досудового слідства, що віднесено до компетенції судів загальної юрисдикції і не належить до повноважень Конституційного Суду України (стаття 14 Закону України "Про Конституційний Суд України").

При цьому у конституційному зверненні та доданих до нього матеріалах, зокрема копіях судових рішень, не міститься даних щодо неоднозначного застосування Печерським районним судом міста Києва та апеляційним судом міста Києва положень частини третьої статті 62 Конституції України, частини шостої статті 234 і частини третьої статті 236 КПК України, що могло призвести або призвело до порушення конституційних прав і свобод людини, зокрема до обмеження конституційного права на захист Ципіна Д.Л.

Отже, конституційне звернення не відповідає вимогам, передбаченим Законом України "Про Конституційний Суд України".

Виходячи з викладеного та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 14, 42, 45, 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Ципіна Дениса Леонідовича щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 62 Конституції України, частини шостої статті 234 і частини третьої статті 236 Кримінально-процесуального кодексу України на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України "Про Конституційний Суд України", та невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ